

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu viides jaosto)

5 päivänä kesäkuuta 2024*

Henkilöstö – Virkamiehet – Palkkaus – Perhelisät – Huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä – Koulutuslisä – Tiettyjen lisien maksamisen lopettamista koskevat päätökset – Myöntämisedellytykset – Käsite ”opintojen päättyminen” – Yhdenvertainen kohtelu – Hyvän hallinnon periaate – Aiheettomien maksujen takaisinperintä – Henkilöstösääntöjen 85 artiklan ensimmäinen kohta – Vastuu

Asiassa T-123/23,

VA, edustajanaan asianajaja N. de Montigny,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinaan T. Bohr ja M. Brauhoff,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti S. Papasavvas sekä tuomarit J. Svingenssen, J. Laitenberger, J. Martín y Pérez de Nanclares ja M. Stancu (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies L. Ramette,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 23.1.2024 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Kantaja VA vaatii SEUT 270 artiklaan perustuvalla kanteellaan unionin yleistä tuomioistuinta yhtäältä kumoamaan Euroopan komission henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (PMO) 11.5.2022 tekemän päätöksen, jolla poistettiin 1.7.2021 alkaen kantajan oikeus saada huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä ja koulutuslisä sekä huollettavana

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

olevasta lapsesta maksettavaan lisään liittyvä verovähennys, ja sen 13.6.2022 tekemän päätöksen, jolla ilmoitettiin näiden rahamääräisten etuuksien takaisin perimisestä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 85 artiklan mukaisesti, ja toisaalta korvaamaan hänelle tästä väitetysti aiheutuneen vahingon.

I Asian tausta

- 2 Kantaja on Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön virkamies.
- 3 Kantajan tytär opiskeli belgialaisessa yliopistossa. Hän suoritti opintojensa viimeisen kokeen 18.6.2021 ja sai tiedon kokeen läpäisystä 2.7.2021 ja todistuksen menestyksellisesti suoritetuista opinnoista 27.8.2021. Yliopiston lukuvuosi päättyi 13.9.2021.
- 4 Kantaja sai tyttärestään syyskuuhun 2021 saakka huollettavana olevasta lapsesta maksettavaa lisää ja koulutuslisää, joista säädetään henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 2 ja 3 artiklassa, ja hänelle myönnettiin Euroopan yhteisöille suoritettavaan veroon sovellettavien edellytysten ja menettelyn vahvistamisesta 29.2.1968 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68 (EYVL 1968, L 56, s. 8) säädetty huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisään liittyvä verovähennys (jäljempänä yhdessä kyseessä olevat rahamääräiset etuudet).
- 5 Kantaja toimitti 16.9.2021 Sysper 2 -tietokantaan tyttärensä opintojen päättymistä koskevan ilmoituksen ja ilmoitti hänen tehneen viimeisen kokeensa 18.6.2021.
- 6 Nimittävän viranomaisen ja palvelussopimukset tekevän viranomaisen tietyn toimivallan antamisesta Euroopan komissiolle – henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimisto (PMO) –13.5.2019 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2019/792 (EUVL 2019, L 129, s. 3) nojalla PMO vastaa neuvoston pääsihteeristön henkilöstön henkilökohtaisten rahallisten etuuksien, mukaan lukien kyseessä olevat rahamääräiset etuudet, hallinnoinnista ja maksamisesta.
- 7 PMO ilmoitti 24.9.2021 kantajalle, että hänen 16.9.2021 antamansa ilmoituksen johdosta kyseessä olevat rahamääräiset etuudet lakkautettaisiin taannehtivasti 1.7.2021 alkaen (jäljempänä 24.9.2021 tehty päätös). Kyseisessä päätöksessä täsmennettiin myös, että kaikki aiheettomin perustein saadut määrät perittäisiin takaisin henkilöstösääntöjen 85 artiklan nojalla ja että kantajalle toimitettaisiin erillinen muistio, jossa hänelle ilmoitetaan, miten kyseiset 1.7.2021 alkaen aiheettomin perustein saadut maksut peritään takaisin. Kyseiseen 24.9.2021 tehtyyn päätökseen sisältyi 2 619,66 euron pidätys lokakuun 2021 palkkalaskelmasta, joka vastasi kyseessä olevien rahamääräisten etuuksien määrää vuoden 2021 heinäkuun ja syyskuun väliseltä ajalta (jäljempänä riidanalainen ajanjakso).
- 8 Kantaja teki 3.1.2022 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen tästä palkkalaskelmasta (jäljempänä ensimmäinen valitus).
- 9 Nimittävä viranomainen (jäljempänä AIPN) kumosi 5.5.2022 tekemällään päätöksellä 24.9.2021 tehdyn päätöksen ja siihen perustuvan maksujen takaisin perimisen, sellaisena kuin se ilmeni lokakuun 2021 palkkalaskelmasta, ja palautti kantajan asiakirja-aineiston hänen tapauksensa uudelleenkäsitteilyyn toimivaltaiselle yksikölle sillä perusteella, ettei kantajaa ollut kuultu ennen viimeksi mainitun päätöksen tekemistä.

- 10 PMO suoritti 5.5.2022 tehdyn päätöksen jälkeen kantajalle 3 500 euron ennakkomaksun. Tämä määrä vastaa kyseessä olevien rahamääräisten etuuksien neljää kuukausierää.
- 11 PMO vahvisti 11.5.2022 tekemällään päätöksellä kyseessä olevien rahamääräisten etuuksien taannehtivan lakkauttamisen 1.7.2021 alkaen (jäljempänä ensimmäinen riidanalainen päätös) ja ilmoitti kantajalle, että näitä etuuksia voitaisiin tarkistaa, jos hän kykenisi toimittamaan virallisen todisteen siitä, että hänen tyttärensä ”viimeinen koe ja tutkielman lähettäminen ja/tai puolustaminen” oli tapahtunut kesäkuun 2021 jälkeen, ja että hän saattoi toimittaa huomautuksensa 15 päivän kuluessa kyseisen päätöksen vastaanottamisesta. PMO ilmoitti lisäksi kantajalle, että kaikki aiheettomin perustein saadut määrät perittäisiin takaisin henkilöstösääntöjen 85 artiklan nojalla ja että hänelle lähetettäisiin erillinen muistio, jossa hänelle ilmoitettaisiin, miten 1.7.2021 alkaen aiheettomin perustein saadut rahamääräiset etuudet peritään takaisin.
- 12 Kantaja sai 13.6.2022 henkilöstösääntöjen 85 artiklan mukaisen takaisinperintäilmoituksen (jäljempänä toinen riidanalainen päätös). Kyseisessä päätöksessä todettiin, että kantajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä oli 3500 euroa, että tämä summa perittäisiin takaisin kolmessa kuukausierässä elokuusta 2022 alkaen ja että hänellä oli 15 päivää saman päätöksen vastaanottamisesta aikaa esittää huomautuksensa.
- 13 Tämän päätöksen jälkeen kantaja, hänen neuvonantajansa ja PMO lähettivät toisilleen sähköpostiviestejä, joiden tarkoituksena oli selvittää ensimmäisen ja toisen riidanalaisen päätöksen sisältöä (jäljempänä yhdessä riidanalaiset päätökset).
- 14 PMO ilmoitti kantajalle erityisesti 22.6.2022 päivätyllä sähköpostiviestillä, että koska hänen tyttärensä oli läpäissyt kokeensa kesäkuussa 2021 ensimmäisellä koekierroksella, hänellä ei ollut enää oikeutta saada kyseessä olevia rahamääräisiä etuuksia heinäkuusta 2021 alkaen. Se korosti lisäksi, ettei kantaja ollut toimittanut muita asiakirjoja, joilla voitaisiin osoittaa, että hänen tyttärensä oli suorittanut yliopisto-opintojaan 30.6.2021 jälkeen. PMO täsmensi 3500 euron suuruisen summan takaisinperinnästä muun muassa, että kantaja oli saanut erehdyksessä kyseessä olevien rahamääräisten etuuksien neljä kuukausierää kolmen sijaan (ks. edellä 10 kohta).
- 15 Kantaja teki 9.8.2022 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen riidanalaisista päätöksistä (jäljempänä toinen valitus) ja vaati myös ensimmäisen valituksen yhteydessä aiheutuneiden asianajokulujen korvaamista.
- 16 Nimittävä viranomainen hylkäsi toisen valituksen 9.12.2022 tekemällään päätöksellä.

II Asianosaisten vaatimukset

- 17 Kantaja vaatii pääasiallisesti, että unionin yleinen tuomioistuin
 - kumoaa riidanalaiset päätökset
 - velvoittaa komission maksamaan 2 441,84 euron suuruisen vahingonkorvauksen
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 18 Kantaja täsmensi istunnossa vaativansa toisen riidanalaisen päätöksen kumoamista ainoastaan 2 619,66 euron osalta, joka vastaa kyseessä olevien rahamääräisten etuuksien määrää, eikä 3 500 euron osalta, mikä merkittiin istunnon pöytäkirjaan.
- 19 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

A Kumoamisvaatimukset

- 20 Kantaja esittää kumoamisvaatimustensa tueksi viisi kanneperustetta, joista kolme ensimmäistä koskevat ensimmäistä riidanalaista päätöstä ja kaksi muuta toista riidanalaista päätöstä.

1. Ensimmäistä riidanalaista päätöstä koskevat kanneperusteet

- 21 Näistä kanneperusteista ensimmäinen koskee henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevien 2 ja 3 artiklan rikkomista, toinen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ja kolmas oikeusvarmuuden periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista.

a) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevien 2 ja 3 artiklan rikkomista

- 22 Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio on rikkonut henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevia 2 ja 3 artiklaa (jäljempänä kyseessä olevat säännökset), kun se on katsonut, että hänen tyttärensä oli päättänyt yliopisto-opintonsa 18.6.2021, jolloin hänen viimeinen kokeensa pidettiin, ja että näin ollen hänellä ei ollut enää oikeutta saada kyseessä olevia rahamääräisiä etuuksia riidanalaiselta ajanjaksolta. Hänen mukaansa hänen tyttärensä opintojen päättymispäivämäärä, johon nyt käsiteltävässä asiassa loppuu kyseessä olevien rahamääräisten etuuksien myöntäminen, on lukuvuoden lopussa eli 13.9.2021 tai aikaisintaan sinä päivänä, jona hänen tyttärensä sai todistuksen menestyksellisesti suoritetuista opinnoistaan, eli 27.8.2021.
- 23 Toissijaisesti kantaja katsoo, että opintojen päättymispäivän pitäisi olla aikaisintaan silloin, kun lapsi saa tietoonsa kokeiden tulokset, tässä tapauksessa 2.7.2021, jolloin lapsi saa tiedon viimeisen lukuvuotensa tuloksesta ja voi näin ollen alkaa hakea työtä.
- 24 Komissio kiistää kantajan väitteet.
- 25 Ensinnäkin se vastaa, että koska kyseessä olevissa säännöksissä annetaan oikeus rahamääräisiin etuuksiin, niitä on tulkittava suppeasti. Se lisää, että kyseessä olevat rahamääräiset etuudet riippuvat koulun tai ammatillisen koulutuksen tosiasiallisesta jatkumisesta ja säännöllisestä ja täysipäiväisestä opetuksen saamisesta peruskoulussa, keskiasteen oppilaitoksessa tai korkeakoulussa. Toiseksi Euroopan unionin tuomioistuinten oikeuskäytännöstä ja erityisesti 21.11.1991 annetusta tuomiosta *Costacurta v. komissio* (C-145/90 P, EU:C:1991:435) ja 19.9.2018

annetusta tuomiosta HD v. parlamentti (T-604/16, ei julkaistu, EU:T:2018:562) ilmenee, että kyseessä olevia rahamääräisiä etuuksia on arvioitava kuukausittain ja niiden saamisen on lakattava sillä hetkellä, kun huollettavana oleva lapsi ei enää opiskele säännöllisesti ja täysipäiväisesti korkeakoulussa. Lisäksi lapsi, joka ei enää opiskele kyseisessä korkeakoulussa, voi työskennellä, saada tuloja ja siten tosiasiallisesti huolehtia toimeentulostaan. Kolmanneksi se muistuttaa, että sen koulutuslisän myöntämistä koskevista yleisistä täytäntöönpanosäännöksistä 16.12.2013 tekemän päätöksen 6 artiklassa erotetaan toisistaan lukuvuoden päättyessä alkavat koulun lomamat, jotka seuraavat sitä viimeistä lukuvuotta, jonka päätteeksi lapsi päättää opintonsa. Neljänneksi kantaja ei ole osoittanut, että hänen tyttäreltään on hänen yliopistollisen tutkintotodistuksensa puuttuessa evätty pääsy tiettyyn toimeen tai että hän ei ole löytänyt asianmukaista työpaikkaa. Viidenneksi käsite ”opintojen päätyminen” on itsenäinen, ja sitä on tulkittava yhtenäisesti tavalla, jota sovelletaan kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa henkilöstön jäsenten lapset opiskelevat. Kuudenneksi kantajan väitettä, joka koskee Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan väitettyä rikkomista, ei ole mitenkään näytetty toteen.

- 26 Toissijaisesta väitteestä komissio toteaa lopuksi, ettei myöskään päivämäärää, jona kokeiden tuloksista saatiin tieto, voida ottaa huomioon, koska viimeisen kokeen jälkeen opiskelijat lopettavat kurssien suorittamisen ja siten säännöllisen ja täysipäiväisen opiskelemisen korkeakoulussa.
- 27 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että kyseessä olevia säännöksiä on rikottu, koska komissio on tulkinnut virheellisesti opintojen päättymistä koskevaa edellytystä, jonka perusteella kyseessä olevat rahamääräiset etuudet lakkaavat.
- 28 Erityisesti on todettava, että asianosaiset eivät ole yksimielisiä siitä, milloin tämä edellytys täyttyy, eli täyttyykö se viimeisen yliopistokokeen läpäisemishetkellä, loppukokeiden tulosten saamishetkellä, menestyksellisesti suoritetuista opinnoista saadun todistuksen antamishetkellä vai lukuvuoden päättyessä. Nyt käsiteltävässä asiassa nämä neljä ajankohtaa sijoittuvat vuoden 2021 kesäkuun ja syyskuun välille.
- 29 Aluksi on tuotava esiin edellytykset, joiden täytyessä syntyy oikeus kyseessä oleviin rahamääräisiin etuuksiin, erityisesti huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisään ja koulutuslisään, sekä näiden kahden lisän välinen suhde.
- 30 Huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän osalta henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Virkamies, jolla on yksi tai useampi lapsi huollettavanaan, saa 2 ja 3 kohdassa mainittujen edellytysten mukaisesti – – lisän kuukaudessa kutakin hänen huollettavanaan olevaa lasta kohden.

--

3. Lisä myönnetään:

- a) ilman eri toimenpiteitä jokaisesta alle 18-vuotiaasta lapsesta, ja
- b) kyseisen virkamiehen perustellusta pyynnöstä jokaisesta koulua käyvistä tai ammatillista koulutusta saavasta 18–26-vuotiaasta lapsesta.

– –”.

- 31 Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohdassa säädetään koulutuslisästä seuraavaa:

”1. Virkamies saa yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä vahvistetuina edellytyksinä kustakin tämän liitteen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua huollettavanaan olevasta vähintään 5-vuotiaasta lapsesta, joka saa säännöllisesti ja täysipäiväisesti opetusta maksullisessa peruskoulussa tai keskiasteen oppilaitoksessa taikka korkeakoulussa, koulutuslisän, joka on tarkoitettu kattamaan virkamiehelle koulutuksesta aiheutuvat kulut, kuitenkin enintään – – kuukaudessa. – –

Oikeus lisäksi alkaa sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jonka aikana lapsi aloittaa peruskouluasteen oppilaitoksessa, ja päättyy joko sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka aikana lapsi päättää koulu- tai muut opintonsa, tai sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka aikana hän täyttää 26 vuotta, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi. – –”.

- 32 Näistä säännöksistä ilmenee, että koulutuslisä on vain huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän välitön seuraus, eikä koulutuslisää voida myöntää, jos edellytykset jälkimmäisen lisän saamiselle eivät sitä ennen täyty. Täsmennäessään, että koulutuslisä maksetaan ”kustakin [kyseisen] liitteen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua huollettavanaan olevasta vähintään 5-vuotiaasta lapsesta”, lainsäätäjä on halunnut asettaa tämän lisän saamisen edellytykseksi sen, että ensin ovat täyttyneet huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän myöntämistä koskevat edellytykset. Toisin sanoen koulutuslisää voidaan maksaa vain, jos virkamiehellä on huollettavanaan vähintään 5-vuotias lapsi, josta hän saa tällaista lisää.
- 33 Oikeus koulutuslisään edellyttää lisäksi toisen kumulatiivisen edellytyksen täyttymistä eli sitä, että lapsi saa säännöllisesti ja täysipäiväisesti opetusta peruskoulussa, keskiasteen oppilaitoksessa tai korkeakoulussa.
- 34 Koska koulutuslisä voidaan myöntää, kuten edellä 32 kohdassa on täsmennetty, vain, jos huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän saamisen edellytykset ovat ensin täyttyneet, tästä seuraa, että edellytystä, joka koskee säännöllisen ja täysipäiväisen opetuksen saamista peruskoulussa, keskiasteen oppilaitoksessa tai korkeakoulussa (jäljempänä opetuksen saamista koskeva edellytys), on arvioitava toiseksi sen jälkeen, kun on osoitettu, että lapsi, jota varten koulutuslisää haetaan, on virkamiehen huollettavana.
- 35 Näiden seikkojen perusteella unionin yleinen tuomioistuin arvioi ensiksi, täyttyivätkö riidanalaisen ajanjakson aikana huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän saamisen edellytykset, ja toiseksi, täyttikö kantajan tytär myös henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn opetuksen saamista koskevan edellytyksen, jotta oikeus koulutuslisään syntyisi.

1) Huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän myöntämisedellytysten noudattaminen riidanalaisena ajanjaksona

- 36 On muistutettava, että nyt käsiteltävän kaltaisessa tapauksessa, jossa lapsi suorittaa yliopisto-opintoja, oikeus huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisäksi edellyttää kolmen edellytyksen täyttymistä eli sitä, että virkamies tosiasiallisesti huolehtii lapsensa eläntästä, sitä, että lapsi on 18–26-vuotias, ja sitä, että hän käy koulua tai saa ammatillista koulutusta (ks. vastaavasti tuomio 17.11.2021, KR v. komissio, T-408/20, ei julkaistu, EU:T:2021:788, 24 kohta).

- 37 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava, että komissio ei ole kiistänyt ensimmäistä ja toista edellytystä eikä myöskään sitä, että opinnot, joita kantajan tytär suoritti, olivat luonteeltaan ”koulua”. Sitä vastoin koulun käymistä koskeva kolmas edellytys ei sen mukaan täyty, koska kantajan tytär ei ole saanut tällaista opetusta enää 18.6.2021 jälkeen, jolloin hän suoritti viimeisen kokeensa.
- 38 Tältä osin on todettava, että koulu tai ammatillinen koulutus muodostuu useammasta vaiheesta, kuten opinto-ohjelmaan kuuluville kurseille osallistumisesta ja näitä kurseja koskevista kokeista, niiden arvioinneista ja viimeisen kokeen päätteeksi sen peruskoulun, keskiasteen oppilaitoksen tai korkeakoulun, jossa kyseistä opetusta annetaan, antamista lopputuloksista, joilla todistetaan koulun käymisen tai ammatillisen koulutuksen suorittaminen hyväksytysti. Nämä vaiheet ovat erottamattomia toisistaan, koska osallistuminen kokeisiin mahdollistaa sen, että voidaan arvioida, onko opiskelija omaksunut kurssien puitteissa välitetyn pätevyyden ja tiedot.
- 39 Koska opiskelija voi saada tiedon koulun käymisensä tai ammatillisen koulutuksensa suorittamisesta menestyksellisesti vasta sen jälkeen, kun hän on suorittanut kaikki kokeet ja kun peruskoulu, keskiasteen oppilaitos taikka korkeakoulu on ilmoittanut näiden kokeiden tulokset, on katsottava, ettei opiskelija enää käy koulua tai saa ammatillista koulutusta henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua merkityksessä siitä hetkestä lähtien, kun lopulliset tulokset ovat saatavilla.
- 40 Toisin kuin komissio väittää, 18–26-vuotias lapsi, joka käy koulua tai saa ammatillista koulutusta, ei pysy virkamiehen huollettavana siihen saakka, kunnes kyseinen lapsi läpäisee viimeisen kokeensa, vaan siihen saakka, kunnes peruskoulu, keskiasteen oppilaitos tai korkeakoulu antaa lopulliset tulokset tiedoksi.
- 41 Tämä tulkinta vastaa lisäksi 17.4.2002 annettuun tuomioon Sada v. komissio (T-325/00, EU:T:2002:101, 37 kohta) perustuvaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan unionin oikeuden säännöksiä, joilla annetaan oikeus rahamääräisiin etuuksiin, on tulkittava suppeasti, sekä 21.11.1991 annettuun tuomioon Costacurta v. komissio (C-145/90 P, EU:C:1991:435, 6 kohta) ja 19.9.2018 annettuun tuomioon HD v. parlamentti (T-604/16, ei julkaistu, EU:T:2018:562, 133 kohta) perustuvaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan kyseessä olevien rahamääräisten etuuksien kuukausittaisen luonteen vuoksi kysymystä siitä, täytyvätkö niiden myöntämisedellytykset, on arvioitava kuukausittain.
- 42 Koska huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä on kuukausittain maksettava lisä ja 18–26-vuotiaasta lapsesta maksettava lisä on ”perustellusta pyynnöstä” maksettava lisä, virkamiehen on ilmoitettava hallinnolle lapsensa opintojen päättymisestä ilmoittamalla sille viipymättä päivä, jona peruskoulu, keskiasteen oppilaitos tai korkeakoulu on antanut lopulliset tulokset tiedoksi, jotta tämä voisi heti lopettaa tämän lisän maksamisen.
- 43 Nyt käsiteltävässä asiassa sekä kannekirjelmän liitteestä A.9, joka sisältää kantajan tyttären yliopistolta peräisin olevan 27.8.2021 päivätyn todistuksen menestyksellisesti suoritetuista opinnoista, että 7.12.2023 toteutetun prosessinjohtotoimen yhteydessä kantajan toimittamasta tämän saman yliopiston oikeudellisen yksikön sähköpostiviestistä ilmenee, että yliopisto asetti lopulliset tulokset saataville jo 2.7.2021, jolloin kantajan tytär saattoi sitä paitsi jo ladata todistuksen menestyksellisesti suoritetuista opinnoista. Kun otetaan huomioon edellä 38–40 kohdassa esitetyt seikat, on näin ollen katsottava, että kantajan tyttären ei voitu enää

katsoa olevan hänen huollettavanaan eikä hänellä ollut enää oikeutta huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisään sitä päivää seuraavasta kuukaudesta lähtien, jona korkeakoulu asetti lopulliset tulokset saataville, eli elokuusta 2021 lähtien.

- 44 Edellä todetusta seuraa, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen evätessään kantajalta huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän heinäkuun 2021 osalta. Komissio on sitä vastoin perustellusti evännyt häneltä kyseisen lisän elokuun ja syyskuun 2021 osalta.
- 45 Tällaista epäämistä ei voida kyseenalaistaa muilla kantajan esittämillä väitteillä, joilla pyritään osoittamaan, että hänellä oli oikeus huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisään sekä elokuun että syyskuun 2021 osalta. Ensinnäkin siltä osin kuin kantaja väittää, että hänen tyttärensä yliopiston ja Belgian viranomaisten mukaan viimeksi mainittu säilytti opiskelijan aseman syyskuun 2021 loppuun saakka, on katsottava komission tavoin, että kyseessä olevia säännöksiä on tulkittava itsenäisesti. Kuten edellä 38–40 kohdassa on todettu, henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että lapsi ei enää käy koulua tai saa ammatillista koulutusta tässä säännöksessä tarkoitettussa merkityksessä siitä lähtien, kun peruskoulu, keskiasteen oppilaitos tai korkeakoulu on antanut lopulliset tulokset tiedoksi. On siis täysin mahdollista, että lapsi päättää opintonsa ennen lukuvuoden päättymistä, vaikka lapsi voi yliopiston sääntöjen tai sen sijaintivaltion lainsäädännön mukaan saada vielä opiskelijan aseman kyseisen vuoden loppuun saakka.
- 46 Toiseksi väitetä, jonka mukaan tiettyihin ammatteihin pääsy edellyttää yliopistotutkintoa, ei ole perusteltu, ja se on ennen kaikkea ristiriidassa nyt käsiteltävän kanteen kohteena olevien vaatimusten kanssa. On todettava, että vaikka kyseinen tutkintotodistus on annettu kantajan tyttärelle 8.10.2021 (ks. kannekirjelmän 12 kohta), kantaja ei väitä, että hänellä olisi oikeus kyseessä oleviin rahamääräisiin etuuksiin myös lokakuun 2021 osalta. Lisäksi kantaja väittää kannekirjelmän 93 kohdassa, että hänen tyttärensä löysi työpaikan 1.10.2021 eli viikkoa ennen tutkintotodistuksen saamista.
- 47 Kolmanneksi kantajan vastauksessaan esittämästä väitteestä, jonka mukaan komission tulkinta kyseessä olevista säännöksistä on perusoikeuskirjan 52 artiklan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen, on todettava, että yhtäältä tätä väitettä ei ole mitenkään perusteltu eikä kehitelty ja toisaalta ja joka tapauksessa samankaltainen väite on esitetty myös yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista koskevan toisen kanneperusteen yhteydessä, jota tarkastellaan jäljempänä.

2) Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn opetuksen saamisen edellytyksen noudattaminen riidanalaisena ajanjaksona

- 48 Aluksi on todettava, että koska kantajalla ei ole oikeutta huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisään elokuun ja syyskuun 2021 osalta (ks. edellä 44 kohta), hän ei myöskään voi vaatia näiltä kuukausilta koulutuslisää, kuten edellä 32 kohdasta ilmenee.
- 49 Näin ollen komissio ei tehnyt oikeudellista virhettä evätessään kantajalta myös koulutuslisän elokuun ja syyskuun 2021 osalta.
- 50 Lisäksi, kuten edellä 35 kohdassa on todettu, on arvioitava, täyttyikö opetuksen saamista koskeva edellytys heinäkuun 2021 osalta.

- 51 Komission mukaan tämä edellytys ei enää täyty, kun lapsi läpäisee viimeisen kokeensa, koska hän voi kyseisestä hetkestä lähtien löytää työtä ja huolehtia tarpeistaan. Tämän tulkinnan lähtökohtana on – kuten huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisänkin osalta –, että lapsi päättää opintonsa läpäistyään viimeisen kokeensa.
- 52 Tällainen oletama on kuitenkin virheellinen.
- 53 Kuten edellä 38–40 kohdassa on todettu huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän myöntämisedellytysten tarkastelun yhteydessä, opinnot päättyvät päivänä, jona peruskoulu, keskiasteen oppilaitos tai korkeakoulu antaa lopulliset tulokset tiedoksi.
- 54 Näin ollen edellä 38–44 kohdassa esitettyjä, huollettavana olevasta lapsesta maksettavaa lisää koskevia toteamuksia on sovellettava arvioitaessa henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohdassa koulutuslisän myöntämiseksi säädettyä opetuksen saamista koskevaa edellytystä.
- 55 Tästä seuraa, että siitä hetkestä lähtien, jolloin peruskoulu, keskiasteen oppilaitos tai korkeakoulu on antanut lopulliset tulokset tiedoksi, on katsottava, että virkamiehen lapsi ei enää saa säännöllistä ja täysipäiväistä opetusta peruskoulussa, keskiasteen oppilaitoksessa tai korkeakoulussa henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 56 Koska lopulliset tulokset annettiin nyt käsiteltävässä asiassa tiedoksi jo 2.7.2021, jolloin kantajan tytär saattoi sitä paitsi jo ladata todistuksen menestyksellisesti suoritetuista opinnoista, on todettava tämän saaneen säännöllistä ja täysipäiväistä opetusta korkeakoulussa, jossa hän opiskeli, kyseiseen päivään asti, joten kantajalla oli oikeus koulutuslisään heinäkuun 2021 osalta.
- 57 Näin ollen on pääteltävä, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen evätessään kantajalta koulutuslisää heinäkuun 2021 osalta.
- 58 Edellä todettujen seikkojen perusteella ensimmäinen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä evätään kantajalta kyseessä olevat rahamääräiset etuudet heinäkuun 2021 osalta.
- 59 Seuraavaksi on ratkaistava, voivatko ensimmäiseen riidanalaiseen päätökseen kohdistetut muut kanneperusteet johtaa tämän saman päätöksen kumoamiseen myös siltä osin kuin siinä evätään kantajalta kyseessä olevat rahamääräiset etuudet elokuun ja syyskuun 2021 osalta.

b) Toinen kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista

- 60 Kantaja väittää lähinnä, että komissio on sivuuttanut yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, koska häntä syrjitään verrattuna virkamieheen, jonka lapsi päättää opintonsa toisen koekierroksen päätteeksi.
- 61 Komissio kiistää kantajan väitteet.
- 62 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tilanteita ei kohdella eri tavalla ja että erilaisia tilanteita ei kohdella samalla tavalla, ellei eroa voida objektiivisesti perustella. Tilanteiden rinnastettavuutta koskevaa vaatimusta sen selvittämiseksi, onko yhdenvertaisen kohtelun periaatetta loukattu, on tarkemmin sanottuna

arvioitava kaikkien näille tilanteille ominaisten seikkojen kannalta (ks. vastaavasti tuomio 8.3.2022, *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (Välitön oikeusvaikutus), C-205/20, EU:C:2022:168, 54 ja 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 63 On kuitenkin todettava, että sellaisen opiskelijan tilanne, joka läpäisee kokeensa ensimmäisellä koekierroksella, eroaa sellaisen opiskelijan tilanteesta, jonka on osallistuttava toiselle koekierrokselle, jolloin hän voi epäonnistua uudelleen ja näin ollen olla saattamatta opintojaan päätökseen saman lukuvuoden aikana. Ensin mainitussa tapauksessa opiskelijan voidaan nimittäin jo katsoa päättäneen opintonsa, kun taas jälkimmäisessä tapauksessa opiskelija jatkaa opintojaan ja hänen on osallistuttava uusintakokeisiin ennen kuin hän voi päättää opintonsa.
- 64 Näin ollen kantaja, jonka tytär sai lopulliset tulokset 2.7.2021 (ks. edellä 43 kohta), ei voi pätevästi rinnastaa omaa tilannettaan sellaisen virkamiehen tilanteeseen, jonka lapsen oli vielä 2.7.2021 jälkeen läpäistävä toinen koekierros.
- 65 Näin ollen toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

c) Kolmas kanneperuste, joka koskee oikeusvarmuuden periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista

- 66 Oikeusvarmuuden periaatteen väitetystä loukkaamisesta kantaja väittää, että komission tulkinta kyseisessä olevista säännöksistä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta, koska se johtaa kyseessä olevien rahamääräisten etuuksien takaisin perimiseen taannehtivasti viran puolesta. Virkamies ei nimittäin voi lapsensa viimeisen kokeen hetkellä tietää, läpäiseekö lapsi kokeen ensimmäisellä koekierroksella, koska tulokset ilmoitetaan vasta myöhemmin.
- 67 Hyvän hallinnon periaatteen väitetystä loukkaamisesta kantaja väittää, että hänen asiansa käsiteltiin sekavasti, sillä komissio omaksui ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä saman kannan kuin 24.9.2021 tehdyssä päätöksessä, joka oli kuitenkin kumottu. Tältä osin kantaja täsmentää, ettei komissio voi vedota siihen, että koska päätös, jolla ensimmäinen valitus hyväksyttiin, ei ollut hänelle vastainen, sillä ei ollut velvollisuutta perustella sitä. Tämä sekaannus pakotti kantajan tekemään toisen valituksen, jonka kohde oli sama kuin ensimmäisen valituksen kohde.
- 68 Komissio kiistää nämä väitteet.
- 69 Ensinnäkin oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista koskevasta väitteestä on todettava, että se koskee tilannetta, jossa virkamieheltä, joka ilmoittaa lapsensa opinnot päättyneiksi ajankohtana, jona tämä saa tiedon tuloksistaan, voidaan taannehtivasti periä etuuksia takaisin henkilöstösääntöjen 85 artiklan perusteella, kuten nyt käsiteltävässä asiassa olisi tehty, jos kantaja olisi ilmoittanut opintojen päättymispäiväksi 2.7.2021. Jos katsottaisiin, että oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista koskeva väite on perusteltu, se johtaisi nyt käsiteltävässä asiassa kuitenkin riidanalaisen päätöksen kumoamiseen vain heinäkuun 2021 osalta eikä elokuun ja syyskuun 2021 osalta (ks. edellä 59 kohta), joten tämä väite on hylättävä tehottomana (ks. vastaavasti tuomio 1.6.2022, *Cristescu v. komissio*, T-754/20, ei julkaistu, EU:T:2022:316, 171 kohta).
- 70 Toiseksi hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista koskevasta väitteestä on todettava aluksi, että siltä osin kuin kantaja vetoaa ensimmäisen valituksen hyväksymisestä tehdyn päätöksen väitettyyn perustelujen puutteellisuuteen ja hänen asiansa virheelliseen hallinnointiin, joka on pakottanut

hänet turvautumaan asianajajaan ensimmäisen valituksen laatimiseksi, nämä väitteet ovat myös tehottomia siltä osin kuin ne koskevat 24.9.2021 tehdyn päätöksen, joka ei kuitenkaan ole nyt käsiteltävän kanteen kohteena, laillisuutta.

- 71 Se, että hallinto tekee sen jälkeen, kun sen ratkaisu on kumottu kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamisen vuoksi, asiallisesti samanlaisen ratkaisun, ei ole hyvän hallinnon periaatteen vastaista, koska tällainen loukkaaminen merkitsee ainoastaan sitä, että hallinnollinen menettely aloitetaan uudelleen siitä vaiheesta lähtien, johon lainvastaisuus vaikuttaa, eikä välttämättä sitä, että tämän menettelyn lopputulos on erilainen.
- 72 Lopuksi ja joka tapauksessa, kuten komissio perustellusti väittää, kantaja ei osoita, että hyvän hallinnon periaatteen väitetty loukkaaminen olisi vaikuttanut ensimmäisen riidanalaisen päätöksen perustelujen oikeellisuuteen siten, että se olisi johtanut sen kumoamiseen.
- 73 Nyt käsiteltävä kanneperuste on siis hylättävä perusteettomana.
- 74 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella ensimmäinen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä evätään kantajalta kyseessä olevat rahamääräiset etuudet heinäkuun 2021 osalta.

2. Toista riidanalaista päätöstä koskevat kanneperusteet

- 75 Näistä kanneperusteista ensimmäinen koskee lähinnä sitä, että kantajan oikeutta saada kyseessä olevat rahamääräiset etuudet on loukattu, ja toinen sitä, että henkilöstösääntöjen 85 artiklaa on rikottu.

a) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan kantajan oikeutta saada kyseessä olevat rahamääräiset etuudet on loukattu

- 76 Kantaja väittää, että koska toinen riidanalainen päätös perustuu ensimmäiseen riidanalaiseen päätökseen, joka on lainvastainen syistä, jotka on esitetty ensimmäistä riidanalaista päätöstä vastaan esitettyjen kolmen ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, myös tämä toinen päätös on kumottava.
- 77 Komissio vastaa, että koska ensimmäinen riidanalainen päätös on lainmukainen, toista riidanalaista päätöstä ei ole kumottava.
- 78 Koska unionin yleinen tuomioistuin on edellä 74 kohdassa todennut, että ensimmäinen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä evätään kantajalta kyseessä olevat rahamääräiset etuudet heinäkuun 2021 osalta, sama pätee toiseen riidanalaiseen päätökseen. Koska – kuten ensimmäistä riidanalaista päätöstä vastaan esitetyn ensimmäisen kanneperusteen tarkastelusta ilmenee – tämä kuukausierä ei ole henkilöstösääntöjen 85 artiklassa tarkoitettulla tavalla aiheettomien perusteiden saatu, tästä seuraa, että toinen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee kyseessä olevia rahamääräisiä etuuksia heinäkuun 2021 osalta.
- 79 Seuraavaksi on ratkaistava, voiko toiseen riidanalaiseen päätökseen kohdistettu toinen kanneperuste johtaa tämän saman päätöksen kumoamiseen myös siltä osin kuin siinä evätään kantajalta kyseessä olevat rahamääräiset etuudet elokuun ja syyskuun 2021 osalta.

b) Toinen kanneperuste, joka koskee perustamissopimuksen 85 artiklan rikkomista

- 80 Kantaja väittää olleensa vakaasti vakuuttunut siitä, että hänellä oli oikeus saada kyseessä olevat rahamääräiset etuudet syyskuuhun 2021 saakka, koska yhtäältä ei ole olemassa säännöstä tai oikeuskäytäntöä, joissa vahvistetaan PMO:n käytäntö, ja toisaalta, että hallinto oli maksanut hänelle 3 500 euroa 24.9.2021 tehdyn päätöksen kumoamisen perusteella. Komissio ei ole myöskään esittänyt näyttöä siitä, että hän olisi tosiasiallisesti ollut tietoinen kyseessä olevien rahamääräisten etuuksien maksamisen aiheettomuudesta, eikä siitä, että tämä aiheettomuus oli niin ilmeistä, että hän ei ole voinut olla tietämättä siitä.
- 81 Komissio kiistää kantajan väitteet.
- 82 Henkilöstösääntöjen 85 artiklan mukaan ”kaikki aiheettomin perustein saadut määrät on maksettava takaisin, jos edunsaaja on ollut tietoinen väärästä perusteesta tai jos on ilmeistä, että hän ei olisi voinut olla tietämättä asiasta”. Tästä säännöksestä ilmenee, että jotta aiheettomasti suoritettu summa voitaisiin periä takaisin, on esitettävä näyttöä joko siitä, että edunsaaja on tosiasiallisesti ollut tietoinen maksun väärästä perusteesta, tai siitä, että väärä peruste on ollut niin ilmeinen, että edunsaajan ei olisi voinut olla tietämättä asiasta (ks. tuomio 14.6.2018, Spagnoli ym. v. komissio, T-568/16 ja T-599/16, EU:T:2018:347, 145 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 83 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että kuten toisen valituksen hylkäämisestä tehdystä päätöksestä ilmenee ja kuten komissio on täsmentänyt asianosaisten kuulemiseksi pidetyssä istunnossa, nimittävän viranomaisen tarkoituksena oli perustaa toinen riidanalainen päätös henkilöstösääntöjen 85 artiklan mukaiseen toiseen tapaukseen.
- 84 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin rajoittuu arvioinnissaan vain tarkistamaan, saattoiko komissio katsoa, että suorituksen väärä peruste oli niin ilmeinen, että kantaja ei olisi voinut olla tietämättä asiasta.
- 85 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilöstösääntöjen 85 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua väärää perustetta luonnehtiva ilmaisu ”niin ilmeinen” ei merkitse sitä, että aiheettomien maksujen saaja vapautettaisiin kaikesta harkinnasta tai valvonnasta. Kyseinen maksu on päinvastoin perittävä takaisin, jos kyseessä on virhe, joka ei jää huomaamatta tavanomaisen huolelliselta virkamieheltä, jonka oletetaan tuntevan palkkaansa koskevat säännöt (ks. tuomio 18.6.2019, Quadri di Cardano v. komissio, T-828/17, ei julkaistu, EU:T:2019:422, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 86 Ei myöskään ole tarpeen, että asianomainen virkamies voisi hänelle kuuluvan huolellisuusvelvollisuuden yhteydessä määritellä täsmällisesti hallinnon tekemän virheen laajuuden. Tältä osin riittää, että hänellä on epäilyksiä siitä, että kyseiset maksut eivät ole perusteltuja, jotta häntä koskisi velvollisuus ilmoittaa asiasta hallinnolle tarvittavien tarkistusten tekemiseksi (ks. tuomio 18.6.2019, Quadri di Cardano v. komissio, T-828/17, ei julkaistu, EU:T:2019:422, ei julkaistu, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 87 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että – kuten edellä 43 kohdasta ilmenee – korkeakoulu antoi kantajan tyttären suorittamien opintojen lopulliset tulokset tiedoksi jo 2.7.2021, jolloin hän saattoi sitä paitsi ladata todistuksen menestyksellisesti suoritetuista opinnoista. Unionin yleisen tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ei myöskään ilmene, että kantajan tytär olisi jatkanut kyseisiä opintoja tai muita opintoja 2.7.2021 jälkeen, mikä olisi voinut oikeuttaa kyseessä olevien rahamääräisten etuuksien saamisen elokuusta 2021 lähtien.

- 88 Näiden seikkojen perusteella kantaja olisi voinut epäillä, ettei hänellä ollut enää oikeutta saada kyseessä olevia rahamääräisiä etuuksia elokuusta 2021 alkaen.
- 89 Koska maksun väärä peruste oli ilmeinen, kantaja ei ole voinut olla tietämättä siitä.
- 90 Edellä esitetyn perusteella nyt käsiteltävä kanneperuste on hylättävä ja toinen riidanalainen päätös on kumottava vain siltä osin kuin se koskee kyseessä olevia rahamääräisiä etuuksia heinäkuun 2021 osalta.

Vahingonkorvausvaatimukset

- 91 Kantaja väittää lähinnä, että hänelle on aiheutunut 2 441,84 euron suuruinen aineellinen vahinko, joka vastaa hänen ensimmäisen valituksensa laatimisesta aiheutuneiden asianajokulujen määrää, koska komissio on loukannut hyvän hallinnon, oikeusvarmuuden ja ennakoitavuuden periaatteita, koska riidanalaiset päätökset olivat samat kuin päätökset, jotka kumottiin ensimmäisen valituksen hyväksymisestä tehdyllä päätöksellä.
- 92 Komissio kiistää kantajan väitteet.
- 93 On muistutettava, että oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä aiheutuneet asianajokulut eivät poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta voi muodostaa korvattavaa aineellista vahinkoa siltä osin kuin henkilöstösäännöissä ei velvoiteta asianajajan käyttämiseen oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä ja siltä osin kuin asianajajan käyttäminen kuuluu siten yksinomaan kyseessä olevan virkamiehen henkilökohtaisen vastuun alaan. Asiakirja-aineiston perusteella ei voida mitenkään todeta tällaisten poikkeuksellisten olosuhteiden olemassaoloa (ks. vastaavasti tuomio 22.2.2022, OA/CESE, T-671/20, ei julkaistu, EU:T:2022:82, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 94 Kuten edellä 71 kohdassa on lisäksi todettu, se, että hallinto tekee sen jälkeen, kun päätös on kumottu kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamisen vuoksi, aineellisesti samanlaisen ratkaisun, ei ole vastoin hyvän hallinnon periaatetta eikä myöskään oikeusvarmuuden periaatetta ja ennakoitavuuden periaatetta, joiden osalta kantaja ei olekehittelyt kannettaan, eikä se siis voi merkitä lainvastaisuutta, jonka perusteella unionille syntyisi sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu.
- 95 Näin ollen kantajan vaatimus väitetyn aineellisen vahingon korvaamisesta on hylättävä perusteettomana.
- 96 Kaiken edellä esitetyn perusteella riidanalaiset päätökset on kumottava siltä osin kuin ne koskevat kyseessä olevia rahamääräisiä etuuksia heinäkuun 2021 osalta, ja kanne on hylättävä muilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

- 97 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 98 Koska komissio on hävinnyt olennaisin osin asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Euroopan komission henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (PMO) 11.5.2022 tekemä päätös, jolla evätään 1.7.2021 lähtien VA:lta oikeus saada huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä ja koulutuslisä sekä näihin etuuksiin liittyvä verovähennys, ja sen 13.6.2022 tekemä päätös näiden rahamääräisten etuuksien takaisin perimisestä Euroopan unionin henkilöstösääntöjen 85 artiklan mukaisesti, kumotaan siltä osin kuin ne koskevat kyseisiä oikeuksia heinäkuun 2021 osalta.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan VA:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Papasavvas

Svenningsen

Laitenberger

Martín y Pérez de Nanclares

Stancu

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä kesäkuuta 2024.

Allekirjoitukset